Using holy scrolls as art

Q I want to give as a gift an authentic sacred scroll that is presented in an artistic form. I think that it will add a spiritual touch to the home of the recipient. Is it permitted?

1. גמרא, מנחות דף לד עמוד ב

א"ר יוסי: ומודה לי ר' יהודה ברבי, שאם אין לו תפילין של יד ויש לו שתי תפילין של ראש, שטולה עור על אחת מהן ומניחה. מודה, דהיינו פלוגתייהו! אמר רבא: מדבריו של ר' יוסי, חזר בו ר' יהודה. איני? והא שלח רב חנניה משמיה דרי יוחנן: תפלה של יד עושין אותה של ראש, ושל ראש אין עושין אותה של יד, לפי שאין מורידין מקדושה חמורה לקדושה קלה! ל"ק: הא בעתיקתא, הא בחדתתא. ולמ"ד הזמנה מילתא היא, דאתני עלייהו מעיקרא.

2. שולחן ערוך ורמ"א

אורח חיים סי' מב סע' ג

סודר דאזמניה למיצר ביה תפילין לעולם, וצר ביה תפילין חד זימנא, אסור למיצר ביה זוזי. הגה: ואם התנה עליו מתחלה, בכל ענין שרי. (ב"י בשם רבי ירוחם ומהרי"א) וקלף המעובד לשם תפילין, אסור לכתוב עליו **דברי חול**, דהזמנה כי האי גוונא לגוף הקדושה, **מילתא היא** (ר"ן סוף פ' נגמר הדין). אזמניה ולא צר ביה, או צר ביה ולא אזמניה, שרי למיצר ביה זוזי.

משנה ברורה שם ס"ק יט, כג

דברי חול - אבל להורידו מקדושתו, כגון לכתוב עליו מזוזה, שקדושתה קלה מתפילין, או שאר ד"ת מותר אפילו על עור שנתעבד לס"ת. וגט הוי דבר של חול, ואסור לכתבו על קלף המעובד לס"ת אם לא שהתנה, וכדלקמן.

מילתא היא - אף דבסעיף א' קי"ל (=קיימא לן) דמותר לשנות השל ראש ולהורידו מקדושתו מטעם דהזמנה לאו מילתא היא, אף דשם הוא גוף הקדושה, שאני התם דעל כל פנים עושה בהם קדושה קצת, אבל הכא הלא רוצה לעשות בהם דבר חול, ולזה מהני הזמנה בגוף הקדושה. ועיין במג"א שהביא דיעות החולקין ע"ז, וס"ל דאף בגוף הקדושה הזמנה אינה כלום, ואעפ"כ לענין מעשה יש להחמיר כסברא הא', וכמו שכתבנו בביאור הלכה, ועכ"פ מהני תנאי בזה. מיהו אם התחיל לכתוב על הקלף סת"ם או שאר כתבי הקדש אפילו על הנייר אסור לכתוב אח"כ עליו דברי חול לכולי עלמא, שזה עשה מעשה של גוף הקדושה, ואפי' תנאי לא מהני בזה.

3. גמרא, סנהדרין דף קא עמוד א

תנו רבנן: **הקורא פסוק של שיר השירים ועושה אותו כמין זמר, והקורא פסוק בבית משתאות בלא זמנו** - מביא רעה לעולם. מפני שהתורה חוגרת שק, ועומדת לפני הקדוש ברוך הוא, ואומרת לפניו: רבונו של עולם! עשאוני בניך ככנור שמנגנין בו לצים.

רש"י שם

הכי גרסינן: הקורא שיר השירים ועושה אותו כמין זמר - שקורא בנגינה אחרת שאינו נקוד בה, ועושה אותה כמין שיר, אף על פי שמשיר השירים הוא ועיקרו שיר אסור לעשותו כמין שיר, אלא בקריאתו.

הקורא פסוק בבית המשתאות בלא זמנו - במיסב על יינו עושה שחיקותיו בדברי תורה וקורא פסוקים בקול רם לשחק בהם בני המשתה, אבל אם אומרו בזמנו על המשתה כגון שהוא יום טוב ונוטל כוס בידו, ואומר עליו דברי הגדה ופסוקים מענינו של יום - מביא טובה לעולם.